

ԵՐԱՎՈՐԻՑ ՄԱՍԻՆ ԱՐԴՅՈՒՆԱԿԱՆ ԱՐԴՅՈՒՆԱԿԱՆ

Տասնչորրդ տարին ըլլուսպ, Երուսաղէմի քրիստոնեայ համայնքները անցնող Յունուսորի 18-25ի միջև ինկազ Կօթնեակի ընթացքին նէեցին Եկեղեցիներու Միութեան Եօթնեակը, ամէն երեկոյ տարրեր Եկեղեցիի մը մէջ հաւաքուելով և պատշաճ արտրազութիւններ կատարելով։

Ս. Աթոռիս կողմէ, յիշեալ հանդիպումներուն ներկայացուցիչ նշանակուած էր Հոգած. Տ. Անուշաւան Վրդ. Զգջանեանը, որուն կ'ընկերանար երբեմն Աւագ Թարգման Հոգած. Տ. Աստիա Վրդ. Պալեանը:

Առաջին՝ այդ կարգի տղօթուժալվանքուն հայացաւ հիբասի, 18 Տունուարի երեկոյան ժամը 5 ին, Անգլիաներու Անգլիա ծօւն Եայր եկեղեցոյ մէջ, Անգլիային և Արտքիրէն լեզուներով կատարուած կրօնական ընթիրցուածներէ և եկեղեցոյ Միութեան գաղափարին հան ներդաշնակուազ Տաղերու (Հյուս, մեր Եարականին տեղը բրդեցութենէն ետք խօսք տառ Անգլիանին հպիսկապատրոնի երեցներու մէկը, շատանլով ան գաղափարը թէ անմիանալի են Աստուծոյ հիպերր, կը անուած աստելու համար միութիւնը Քրիստոսի Եկեղեցիին, Կը բաւէ որ մենք, զանազան համայնքներու պատկիսնոց հաւատացեալներու, իրար լու հասկնանք, սորվինք սիրել մէկուս և ապաւինինք տղօթ քին ամենազօր կարզութեան:

Մեր Ս. Ծննդին տանին գուգադիպած այս և յաջորդ օրուան հաւաքսոյթներուն մեր հեղեցականներէն մէկը չկրցաւ ներկայ ըլլալ:

Երկուշարթի, 19 Յունուար, դարձեալ հրեկայիան ժամը 5ին, Ֆրանչիսկեաններու Ս. Փրկիչ ընդարձակ Մայր Տնաւոր լիցուած էր հոգեռական և աշխարհական գէմքերով, Կաթոլիկ կղերէն կողմէ կտարարելեցան Աւետարանական և Սուրբ Գրական այլ ընթերցաններ՝ Արքայերէն, Ասգերէն, Սպալերէն, Խալաներէն, Ֆրանսայի գերբաններէն լիցաւներով: Երգուացան, մէջ ընդ մէջ, հոգեքր մկղեգիներ: Քարոզիչն էր համայնքի հսկիւին փախանքով՝ Հայր Ճօրծ Պուսթանի, որ շշտեց քրիստոնէտական դասանոնքի այս կէտերը՝ որունք հասարակաց են բոլոր եկեղեցիներուն, եղբայրացնելով թէ մեր միացնող կէտերը անհաւորէն աւելի են քան մեզ բաժնող կէտերը: Այսուր ու վաստակաւոր երգահան-երգեհնահանը Պր. Օկոսիին կամա այս տարի ևս երկոյթին փայլը տելցուց իր նուագած հոգեւոր զատական երաժշտութեան պատառիներով:

Երեքտարթի, 20 Յունուար, ժամը հինգ, լուսերականներու Եկեղեցւոյ մէջ կոյցած աղօթածովով կիս ևս ներկայ էր բազմաթիւ ժողովուրդ, նոյն քան ընդուրձակ սրան լցոնելու չափ Գերմաներէն, Ասդէկրէն և Արարեկ լցուներով կատարուած ընթերցումներու և մի քանի մեղդիներու նուագագութենէն ու երգեցներէն յետոյ, ամէնքն ալ արտասանեցին Տէրունական Աղօթքը և Հաւատագութքը, վիրջնականօրէն բանաձեռուած ու վաւերգուած կ. Պոլսոյ Ա. Պողոսին կողմէ, որուն 1600 ամեակն է այս տարի: Ապօն, ներկաները բարձրացան Եկեղեցւոյ կից սրանը, ուր նախընթաց բրիդիներու նման, իր նշանակ Քրիստոսի Արքայոյն և Արեան, նացի և գիրնի ճաշակումով հաստատեցին իրենց հասարակաց կազմն ու միութիւնը ի Քրիստոս Յիսուս:

Զորեցաքըի, 21 Յանուար, ժամը 5 ին, Քաղաքիս Հքէական թաղածանքը և
մէկուն մէջ գանուսպ եթովական ուրսյն առով կոռուցուած բորբած ու գեղիցիք
տաճարին մէջ կայսցա ազթափառ էն. Հապէշ է կեղեցւոյ միալոր երածտութիւնը
Ներկաները պահ մը փախտքրել փարձեց Խորեց Ալիրիկէի, ուր աճած ու զարդացած
է Եթովական Միաբանակ Եկեղեցին, կուրծք տուլով անհատնում գիււրութիւններու:
Արքազւթեան աւարախն, համայնքափառ Տ. Մատթիս Արքապա. ճառ մը խօսեցաւ
Եկեղեցւոյ Միւթեան գաղափորին շուրջ, զոր Հապէշ սարկաւագներէն մէկը նախա-
դասութիւն առ նախադասութիւն թարգմանեց Անդէրէնի:

Հինգշաբթի, 22 Յունուար, ժամը 4ին, Սիսն լերտն կատարին կեցուծ Տորմիսիոն Եկեղեցւոյ (Գերման - Կաթոլիկ) հեջտալուր զանգերը հրատէր կը կարդացին հաւատացեալներուն գոլու և խմբուելու մերձակայ Վերջին Ընթրեաց Վերինատունը, Քրիստոնէական տուղին Եկեղեցւոյ հիմնարկութեան վայրին վրայ իսկ հաւաքուելու միասնականութեան վեհ խորհուրդով: Հոն փութացած էին նաև, Գերշ. Տ. Կիւրեղ Եպոսի գլխաւորութեամբ, Հոգչ. Հայրիկ, Սարիւագներ և Ժուռանդաւոր տաներ, որոնք բացին յայտագիրը Շնորհուրդ մեծ շարակոնվի: Անոնք տաեն մը ետք երգեցին նաև Շնորհի որդիք զարթիքացը. և ազօթուողովի աւորտին՝ Շնորհացիոյ Ազունոյ: Ս. Հոգւոյ շարակոնը, ինչպէս նաև Ս. Աթուոյ օրհներդին ու Ս. Թարգմանչաց շարակոնը: Տորմիսիոն Վանքի վանահայրը իսահցու Մինն լերտն Խորիսկոնութեան մասին: Երբայրեէն, Անգլերեէն, Ֆրանսերեէն և Յունարէն լեզուներով կատարուեցան Ս. Գրական ընթերցումներ: Տորմիսիոն ի Երգչախումբը հանդէս եկաւ Զօրի ՀՀնտէլի Եթէնուտա համաքաղի օրարուիայէն հատուածով մը: Ամենէն ետքը, ներկաները ուղղուեցան Մրրավայրին կից: Ս. Հոգւոյ մասուն անուամբ ծանօթ սենեակը, ուր 10 վայրկեանի լրութեանէ մը ետք Գերշ. Տ. Կիւրեղ Եպոս. Գորիկեան փոկեց հաւաքութեր:

Ուրբաթ, 23 Յունուարի երեկոյեան ժամը 5ին, Ս. Հրեշտակապետաց Եկեղեցին էր Ժամագրավայրը, որ ծայրէ ծայր լեցուած էր որոշեալ ժամաւն: Գերմաններէն լեզուով արտասանուած Տէրունական Ալզօթը բացա հանդիսութիւնը. որ կը բարկանար, մեծաւ ժամամբ, և Եկեղեցէի (Հանգստեան ժամու) և Նոկան կարգերու ընթացքին կատարուած ընթերցուածներէն և երգուած մեղեդիներէն: Եթօվպացի վարդապետ մը Հատէշներէն լեզուով Սաղմաս կարդաց, իսկ Տորմիսիոն վանքի վանահայր Հայր Նիկողայոս Ֆրանսերէնով համարներ՝ Յավինանու Աւետարանէն: Հոգչ. Տ. Անուշաւան Վրդ. Զղջանեան կարգաց քարոզ մը, որ Կ'երեկի հանդիպուկց էջին վրայ: Հայր Թէս Թօս (Անջիքան) փոկեց ազօթուողովի իր օրհնութեամբ:

Շաբաթ, 24 Յունուարի երեկոյեան, Ս. Յորութեան Տաճարի մեր ուղարական թափորի աւարտին, տարբեր համույնքներու պատկինող քրիստոնեաներ ներկայ եղան Գողգոթայի վրայ կատարուած Յունաց կիրակմոււթի Նոկմոն արարողութեան:

Կիրակի, 25 Յունուարի տառաօտեան ժամը 11ին. Հոյշ-Կաթողիկէ համույնքի Մեծաւոր Գերյարդի Տ. Յովսէ Շ. Վրդ. Շատարեկեն Ս. Պատարագ ժամաց Ֆրանչիսկաններու Մայր Տաճարին մէջ: Քարոզեց, Արարերէն լեզուով, Լուսինաց Պատրիարքանի Հայրերէն մին, Ս. Պատարագին ներկայ գտնուեցու Լուսինաց Պատրիարք Մօնս. Շիտածօ Քէլթրիթի, որ յետոյ, տառածին խօսակցութեան մը ընթացքին, իր գոնունակութիւնն ու հիտոցումը յայտնեց հոյիկական Ս. Պատարագի երգեցուութեանց նկատմամբ:

Եղբական բաժնին մէջ և երկաթուղիի կոյարանին մօտիկը գտնուած Սկզբանկան Եկեղեցւոյ մէջ: Երգուեցան կրօնական երգեր և եղան Ս. Գրական և Աւետարանական ընթերցումներ: Հոգչ. Տ. Մեսրոպ Արդ. Մութափեան կարդաց հատուածներ Յայտնութեան Գրքի վերջին Գլուխէն: Քարոզ մը կարդաց Հայր Պարեկի Փիքանըր, Տորմիսիոն Վանքի (Բենեդիկտեան) Միտրոնութեանէն: Արարոցութեանոց տւարափի, Լուտերականներու Եպոս. Տառա Հաստատ տուաւ իր օրհնութիւնը ներկաներուն:

Արդարե, ուրախութիւնն է միզ հաստատել թէ տարուէ տարի գգալիօրէն Կ'ամիթիւ Եկեղեցիներու Միտրոնուն աեւալկանով խանդավառ հաւատացեալներուն: Միխիթարական ու խրախուսիչ է երեսոյթը, մանաւանդ երբ նկատի տանենք թէ մօտաւոր անցեալին իսկ տարրեր համայնքներու պատկանող քրիստոնեաներ կասկածով ու վերապահութեամբ միայն կը մօտենային իրարու, իսկ Եկեղեցիներէն իրաքանչիւրը ինք իր մէջ ամփոփուած, կղզիացած, եթէ ոչ ուխտեալ հակառակորդ մը, գէթ նենդամիտ մրցակից մը կը տեսնէր Եկեղեցիներուն մէջ:

"For just as the body is one and has many members, and all the members of the body, though many, are one body, so it is with Christ. For by one Spirit we were all baptized into one body" (1 Cor. 12, 3b-13).

The apostle Paul, in his letter addressed to the Corinthians, shows us by the example of the body, which although has different members, that all cooperate to the good and harmonious activity of the body. Similarly, Christians although endowed with different graces and powers, yet all are provided by the same Spirit: their duty is to be the constructive members of the body of Christ. Considering the productive activity of the different members, the apostle Paul exhorts the Christians to cooperate by the way of love to the living preservation of the Christian heritage, because "we are Christ's body, and specially his members". Graces, which are given to us by the example of the talents, must be utilized for the glory of the Lord. We, coming from different nationalities, have specific hereditary ways of thinking, but these are not obstacles that we may be one in Christ, "because by one Spirit we were all baptized into one body" (1 Cor. 12, 3b-13). Graces, which are given to us, must be used to spread the good news of salvation of Christ throughout the world. We were saved by Christ and we became new creatures. The present century, despite its gigantic scientific achievements, remains a dwarf in the spiritual and moral realm. A pure humanistic culture does not satisfy the deep desires of the human soul. Man is thirsty of the heavenly and the divine. Christ with His divine revelation brought this divine reality into the world. It is our duty, as religious communities and as Christians, to live that divine reality, the great event of salvation in our daily life. As the different members harmoniously cooperate with each other with a secret law of love, we also as Christians of different communities, must cooperate, love being the foundation and the driving force of our activities, as the apostle Paul says (1 Cor. 12:26): "If one of the members is in trouble, all members are in trouble with him, and if one of the members is glorified, all members are rejoicing with him". As a consequence of our racial specific qualities, religious communities and nations are complementary to each other in the great human harmonious society. A living Christianity will make disappear from this world a lot of sad scenes. We cannot imagine a Christianity without a living reality, radiation and warmth. Without these, Christianity is not convincing and it cannot testify before men its divine character.

The ecumenical circle of Jerusalem had the laudable idea of establishing this week of prayer for Christian Unity. This collective multinational Christian movement is essential in our epoch where atheism, materialism and sensual pleasures are being the only goal of life. The ecumenical movement, as a strong spiritual-moral body, will shake the world from its moral lethargy and will testify to the world the productive principles of Christianity.

The ecumenical circle of Jerusalem, with the positive activities of its members, is a must in this Holy City, before the exigencies of our epoch. Let us pray, that God endow the Greek Patriarchal Seat with a new Patriarch. Let us pray, that God keep the religious leaders of the world conscious of their responsibilities, that political leaders of the world act according to the divine principles of Christian love and justice, in order that wars, injustices, egoisms, despotsisms may disappear from this world, to be replaced by the productive Christian ethics of love. Let us, with our life and activity, be the builders of the Christian Kingdom in this world.